

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **M. A. B.**
státní příslušnost Turecká republika

zastoupen Mgr. Lenkou Hronovou, advokátkou sídlem 586 01 Jihlava,
Kosmákova 4795/10

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlím 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 5. 2023 č. j. OAM-520/ZA-ZA11-ZA17-R2-
2021, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu).

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

2. Žalobce předně namítal, že se žalovaná nikterak nezabývala tím, jakého tlumočníka ve věci zajišťuje. V odůvodnění napadeného rozhodnutí je uvedeno, že jeho výslech byl proveden za přítomnosti tlumočníka tureckého jazyka. Žalobce uvedl, že již ve své žádosti o udělení mezinárodní ochrany sdělil, že je schopen se dorozumět turecky a kurdsy, nicméně toto je dle jeho názoru nutné vykládat s ohledem na další tvrzené údaje, konkrétně o tom, že je kurdské etnické příslušnosti a hovoří kurdsy. Tlumočník byl ovšem z tureckého jazyka a žalobce vyslovil domněnku, že při tlumočení došlo k mnohým nepřesnostem, na jejichž základě žalovaná chybně posoudila jeho situaci. Žalobce odkázal na fotografie, z nichž plyne, že byl napaden tureckou policií, o čemž hovořil v rámci pohovoru. Z uvedeného je dle žalobce zřejmé, že byl napaden, a to toliko z důvodu, že vedl hovor nikoliv v turečtině, ale v jazyce kurdském. Žalobce dále poukázal na to, že v Turecku měl zajištěnu práci, vlastní tam i nemovitý majetek a je tedy zcela zjevné, že neměl důvod opouštět svou vlast, neboť tam měl vše k důstojnému životu. Vlast by tedy neopouštěl, pokud by mu tam opakovaně nehrozilo nebezpečí, což bylo prokázáno jeho výpovědí. Veškeré jistoty a zázemí opustil, neboť obava o zdraví byla a je značná. I samotná skutečnost, že zemi opustil, může být při jeho případném návratu rovněž přítěží. Žalobce dále namítal, že žalovaný bagatelizuje ve svém rozhodnutí přístup policie k němu a dává mu za vinu, že celou záležitost neřešil s příslušnými složkami GIBS s tím, že se jedná o jedno město a jednu policejní stanici na východě Turecka a mohl se tedy přestěhovat v rámci Turecka. Dle žalobce přestěhováním by jeho problémy neskončily, neboť je sympatizant strany HDP. Opakovaně byl zadržen při demonstraci a opakovaně také napaden. Po nedávných prezidentských volbách začaly intenzivní útoky a výpadky elektriny v oblastech, kde žijí Kurdové. Žalobce žalovanému vytkl, že napadené rozhodnutí se nezabývá nahrávkami na USB disku, které předal žalovanému a kde byly zachyceny útoky turecké policie. Namítal, že rozhodnutí žalovaného spočívá na nesprávném zhodnocení skutkových okolností jeho případu a vyslovil názor, že mu měl být udělen azyl z důvodů dle § 12 zákona o azylu.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na žalobou napadené rozhodnutí, z něhož citoval svá zjištění a závěry a rovněž na relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu.
4. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.). Soud přitom postupoval podle § 51 odst. 1 s.ř.s. a rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se na výzvu soudu dle citovaného zákonného ustanovení ve stanovené lhůtě nevyjádřil a nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání soudu nesdělil. Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zahájeno žádostí žalobce ze dne 20. 7. 2021. V žádosti o udělení mezinárodní ochrany, v rámci údajů k podané žádosti a v pohovoru žalobce uvedl, že je turecké státní příslušnosti, kurdské etnické příslušnosti. Je schopen se dorozumět turecky a kurdsy. Jeho náboženským přesvědčením je islám, sympatizuje s politickou stranou HDP, avšak není jejím členem. Je svobodný, děti nemá. Poslední adresou bydliště ve vlasti byl okres Mardin Derik. Do ČR přijel nákladním vozem z Istanbulu. Cestu mu hradil otec, který se s tureckým řidičem domluvil, že ho zaveze do Německa, ale ten jej vysadil už v Praze. V Praze pobýval tři dny, pak si vzal taxi a odjel do přijímacího střediska požádat o azyl. Na

území ČR vstoupil kolem 13. 7. 2021. Cestovní doklad nemá, nikdy si ho nenechal vystavit. Nikdy předtím nepobýval ve státech EU, nebyla mu udělena víza a ani povolení k pobytu a rovněž nikdy nežádal o mezinárodní ochranu. Jeho zdravotní stav je dobrý, neužívá žádné léky a s ničím se neléčí. O mezinárodní ochranu žádá proto, že Kurdové jsou v Turecku potlačováni, což mu velmi omezovalo život. Těžko to snášel, proto se rozhodl odjet. Z protokolu o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 30. 7. 2021 se podává, že žalobci bylo sděleno, že pohovor bude proveden na jeho žádost v jazyce tureckém za přítomnosti tlumočnice tureckého jazyka. Proti tomu žalobce nic nenamítal, a ani v průběhu pohovoru nesdělil, že by něčemu nerozuměl. V závěru pohovoru byl poučen o tom, že má právo, aby celý pohovor, tedy všechny otázky a i odpovědi za účelem jeho kontroly, byl zpětně přetlumočen a byl dotázán, zda chce tohoto práva využít. Žalobce odpověděl, že nechce. Bez připomínek s obsahem protokolu souhlasil a podepsal jej. První pohovor byl veden v turečtině, žalobce k obsahu protokolu ničeho nenamítal ani v jeho průběhu. Doplňující pohovor byl veden 17. 2. 2023 na žádost žalobce v jazyce kurdsém za přítomnosti tlumočnicka kurdského jazyka. Ani tehdy nevznášel nějaké námitky k zápisu jednotlivých otázek a odpovědí, na což byl správním orgánem výslovně dotázán, jak plyne ze závěru tohoto protokolu. Využil práva, aby byl celý pohovor, tedy všechny otázky i odpovědi zpětně přetlumočeny za účelem jeho kontroly. Na tomto místě krajský soud k žalobní námitce žalobce, že žalovaný dostatečně nereflektoval tu skutečnost, že je kurdské etnické příslušnosti a že hovoří kurdsky a že při tlumočení došlo k mnoha nepřesnostem, na jejichž základě žalovaný chybně posoudil jeho situaci, soud s ohledem na výše uvedená zjištění z obsahu protokolů považuje za účelová a ničím nepodložená. Nadto žalobce ani v žalobě netvrdí, k jakým údajným mnohým nepřesnostem mohlo dojít. Je třeba zdůraznit to, že žalobce sám uvedl, že hovoří turecky a kurdsky.

6. Co se týká dalších zjištění z pohovoru s žalobcem, krajský soud v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť tato zjištění korespondují s obsahem správního spisu a jsou správná.
7. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je konflikt s pořádkovými policisty na obvodním oddělení města Mardin.
8. Ve správním spise jsou založeny rovněž informace o zemi původu, ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Turecku. Žalovaný konkrétně vycházel z Informace OAMP, Lidově demokratická strana (HDP), ze září 2022, Informace MZV ČR č. j. 103966-6/2022-LPTP (Státní zastupitelství), z března 2022, z Informace, Justiční akademie Turecké republiky – Turecký soudní systém (struktura), březen 2022, Zprávy Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE) – Turecký policejní sbor, z února 2022, Informace MZV, Turecko – Turečtí občané kurdského původu, z října 2022, z dokumentu Mezinárodní organizaci pro migraci (IOM), Turecko – Přehled situace v Turecku za rok 2022, z února 2023, z Informace OAMP, Turecko – zemětřesení: oblast, dopady a pomoc, z dubna 2023, Zprávy OECD – Turecko, ekonomická situace, ze září 2022.
9. Dne 24. 4. 2023 byla v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu žalobci dán možnost se v rámci seznámení se s podklady rozhodnutí výše uvedenými seznámit, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání. Žalobce této možnosti využil a sdělil, že Turecko nedávno zasáhlo zemětřesení a jeho tetě kvůli tomu spadl dům. Nemá proto nyní, kde bydlet. Dále doložil flashdisk, na

kterém jsou záběry policejní brutality. Současně byl správním orgánem dotázán na dříve doložený flashdisk, který byl ovšem prázdný. Na nosiči jsou 4 videa, každé s rozličným obsahem. Na žádném z videí není zachycen žalobce. Žalobce k tomu uvedl, že jde o záběry stažené z internetu, o kterých blíže nic neví a mají dokazovat akty policejní brutality v Turecku. K tomu žalovaný dále uvedl, že ačkoliv z těchto videí není patrné, že by činy na nich měly být páčány tureckou policií, bere jejich obsah jako potvrzení slov žalobce o tom, že v Turecku může dojít k policejní brutalitě.

10. Krajský soud předně dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu, obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Je třeba zdůraznit, že informace o zemi původu obstarávaných žalovaným se mají týkat především otázek posuzovaných v konkrétním řízení, resp. obsah zjišťovaných informací je závislý zejména na tvrzeních žadatele o mezinárodní ochranu. Úkolem žalovaného tedy je obstarat dostatečně přesné a adresné informace o zemi původu tak, aby dostal své povinnosti zajistit maximální možné množství důkazů, a to jak těch, které vyvracejí tvrzení žadatele, tak těch, co je podporují (viz rozsudky NSS č. j. 1 Azs 105/2008-81, č. j. 5 Azs 62/2016-87). Soud zastává názor, že žalovaný opatřil o zemi původu žalobce dostatečné a relevantní informace, které se týkají postavení kurdské menšiny v Turecku a bezpečnostní a politické situace v zemi. S ohledem na žalovaným řádně zjištěný skutkový stav, soud z důvodu nadbytečnosti neprovedl žalobcem navrhované důkazy. Shromážděné informace soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Z rozhodnutí žalovaného je patrné, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný, jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem rozhodne skutečnosti posoudil. Z obsahu správního spisu a napadeného rozhodnutí rovněž nelze dovodit, že by žalovaný nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo.
11. Podle ust. § 12 zákona o azylu, se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
12. Pronásledováním se podle § 2 odst. 4 zákona o azylu rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání, anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se dle § 2 odst. 6 zákona o azylu rozumí státní orgány, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.
13. Podle ust. § 12 písm. b) zákona o azylu se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro

zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

14. K žalobním námitkám žalobce, které se týkají jeho tvrzené politické činnosti, postavení Kurdů soud především odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu. K postavení Kurdů, nejedná-li se o politicky aktivně činné osoby, resp. osoby zapojené do neúspěšného státního převratu v r. 2016, a o takovouto osobu se v případě žalobce skutečně nejedná, se vyjádřil Nejvyšší správní soud např. v usnesení č. j. 1 Azs 177/2018-28, v němž uvedl, že se „zabýval také postavením kurdské menšiny v Turecku, přičemž v souladu s ustálenou rozhodovací praxí dospěl k závěru, že obtíže spojené s příslušností k této etnické skupině nedosahují intenzity pronásledování ve smyslu § 12 písm. a) či b) zákona o azylu, příp. vážné újmy podle § 14a odst. 2 téhož zákona. Kasační stížnost obsahuje značně obecná tvrzení o tom, že po státním převratu, k němuž došlo dne 15. 7. 2016, se v důsledku následující reakce státní moci a intenzivních opatření vůči domnělým pučistům, politickým oponentům a jiným osobám, mohou za určitých okolností některé osoby obávat pronásledování. Tyto obavy z pronásledování by mohly být namísto zejména u politicky aktivně činných osob, resp. osob zapojených do neúspěšného státního převratu, takové skutečnosti však stěžovatel neuvedl“. Dále v usnesení č. j. 8 Azs 352/2018-46 ze dne 25. 4. 2019 Nejvyšší správní soud kromě jiného uvedl, že „nelze stěžovateli přisvědčit, že by kurdští příslušníci v Turecku byli na celém území státu tak běžně a závažně pronásledováni, že by tato skutečnost zakládala důvod pro udělení mezinárodní ochrany“ (obdobně se NSS vyjádřil i v dalších usneseních např. č. j. 6 Azs 203/2020-28, č. j. 7 Azs 127/2019-54, č. j. 2 Azs 75/2019-46).
15. Krajský soud souhlasí se závěrem žalovaného, že žalobce nebyl v Turecku pronásledován pro uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., ve znění do 30. 6. 2023. Soud sdílí názor žalovaného, že negativní jednání, kterému byl ve vlasti vystaven (slovní projevy rasové či národnostní nesnášenlivosti, příp. fyzické napadení pořádkovým policistou a hrubé zacházení), nelze hodnotit jako pronásledování ve smyslu závažného porušení základních lidských práv a svobod, kterého by se vůči němu dopouštěli azylově relevantní původci pronásledování. Soud souhlasí s žalovaným, že žalobcův konflikt byl jasně teritoriálně izolován a šlo de facto i o konflikty se stále stejnými fyzickými osobami, byť zastupující policejní sbor, což celý případ činí závažnějším, ovšem nikoli v tom smyslu, že by měl představovat azylově relevantní pronásledování, tedy adresné zaměření státní moci proti opozičně smýšlejícímu člověku, a které by bylo vedené snahou o potření jeho politických názorů. I dle názoru soudu nahodilé zadržení demonstranta v davu, jako tomu bylo v posuzovaném případě, nelze považovat za azylově relevantní pronásledování.
16. Co se týká podmínek udělení azylu podle ust. § 12 písm. b) zákona o azylu, zákona č. 325/1999 Sb., ve znění do 30. 6. 2023, krajský soud odkazuje na výše citovaná usnesení Nejvyššího správního soudu a také na rozsudek NSS č. j. 5 Azs 36/2018-119.
17. Pokud jde o tvrzení žalobce, že splňuje podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, případně doplňkové ochrany podle § 14a téhož zákona, soud v dané věci neshledal žádnou specifickou okolnost, pro níž by se měl odchýlit od výše citované judikatury Nejvyššího správního soudu. Je třeba zdůraznit, že žalobce nebyl v Turecku nikdy sám politicky aktivní jako člen konkrétní politické strany, taktéž se neúčastnil ani neúspěšného pokusu o státní převrat. Soud nezpochybňuje, že situace ohledně dodržování základních lidských práv v Turecku je problematická. V této souvislosti soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Azs 303/2004-74, v němž NSS uvedl, že pokud

žadatel o udělení azylu není vystaven žádnému pronásledování nebo diskriminaci z azylově relevantních důvodů, respektive nemá z takového pronásledování nebo diskriminace odůvodněný strach, popřípadě takové skutečnosti ve správním řízení vůbec netvrdí, pak nesplňuje podmínky pro udělení azylu ve smyslu § 12 zákona č. 325/1990 Sb. o azylu, ve znění pozdějších předpisů, a to i přes skutečnost, že pochází ze země s nedemokratickým a autoritativním režimem, který zásadním způsobem diskriminuje a potlačuje opozici, respektive osoby zastávající politicky odlišné názory. Soud souhlasí zcela se závěry žalovaného, že nelze dospět k závěru, že by žalobce mohl ve vlasti pociťovat odůvodněnou obavu z pronásledování z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu, tj. z důvodu jeho rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů, či že by mu takové pronásledování hrozilo v případě návratu do vlasti. Soud opakuje, že pouhá skutečnost, že žalobce je příslušníkem kurdské menšiny, nepředstavuje důvod pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, neboť případné obtíže tureckých Kurdů nedosahují intenzity pronásledování ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu. Z podkladů rozhodnutí rovněž vyplývá, že z kurdské populace pochází i významné turecké osobnosti z politiky i kultury, včetně vrcholných politiků napříč stranami, včetně bývalých prezidentů. Samotná kurdská národnost tak rozhodně není v Turecku důvodem pronásledování či dokonce ohrožení základních lidských práv. Soud v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného na str. 5 – 7, neboť s těmito závěry se zcela ztotožňuje a není smyslem soudního přezkumu stále podrobně opakovat již jednou vyřčené.

18. Smyslem a účelem doplňkové ochrany je poskytnout subsidiární ochranu a možnost legálního pobytu na území České republiky těm žadatelům o mezinárodní ochranu, kterým nebyl udělen azyl, ale u nichž by bylo z důvodu taxativně uvedených v § 14a zákona o azylu neúnosné nebo jinak nežádoucí požadovat jejich vycestování. V odůvodnění této části rozhodnutí – strana 8 – 11 žalovaný vycházel jak z informací od žalobce, tak z informací získaných v průběhu správního řízení z výše citovaných podkladů a lze se ztotožnit s názorem žalovaného, že žalobce neuvedl a ani správní orgán nenalezl žádné skutečnosti, na základě kterých by mohla žalobci hrozit v případě návratu do vlasti vážná újma uložením nebo vykonáním trestu smrti. Nebylo rovněž zjištěno, že by žalobce měl v době svého pobytu ve vlasti či mohl mít po svém návratu do země původu jakékoliv problémy s tureckými státními orgány. Nelze rovněž dospět na základě zjištěných okolností k závěru, že by žalobci v případě návratu do vlasti hrozilo nebezpečí mučení, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestu ve smyslu článku 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Pokud jde o žalobcem akcentované špatné postavení kurdské menšiny, je nutno poukázat na to, že Nejvyšší správní soud se opakovaně zabýval situací kurdské menšiny v Turecku i činností legální strany HDP a dospěl k závěru, že případné obtíže spojené s příslušností k uvedené etnické skupině a ke zmíněné politické straně nedosahují intenzity pronásledování ve smyslu § 12 písm. a) či b) zákona o azylu, případně vážné újmy podle § 14a odst. 2 téhož zákona (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs 34/2011-154, usnesení č. j. 3 Azs 7/2015-31, usnesení č. j. 9 Azs 250/2015-23). Okolnosti týkající se stavu lidských práv, postavení kurdské menšiny a systému politických stran plynou i ze zpráv založených ve správním spise. Skutečnost, že žalobce je příslušníkem kurdské menšiny a sympatizantem strany HDP, není důvodem ani pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu. Krajský soud v podrobnostech odkazuje na přílehlavé závěry žalovaného v napadeném rozhodnutí, s nimiž se ztotožňuje. Současně opětovně

připomíná, že není smyslem soudního přezkumu stále podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto i ve vztahu k případnému udělení doplňkové mezinárodní ochrany ve smyslu § 14a zákona o azylu za situace, kdy se shoduje s názory žalovaného, odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

19. Soud uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které by předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav věci, rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
20. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30.08.2023

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně